

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΩΝ. ΚΑΣΚΑΜΠΑ
ΘΕΟΛΟΓΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ
ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΦΔΕΙΟΥ
6 ΑΘΗΝΩΝ 6

ΜΟΥΣΙΚΟΝ ΑΠΑΝΘΙΣΜΑ

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΣΥΜΦΩΝΟΣ ΜΕ ΕΚΔΟΣΙΝ
ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

Τους ἐπὶ τὸ ψάλλειν
ἀναβαίνοντας, δεῖ ἅ-
πο διφθέρας ψάλλειν
καὶ μὴ ἀτάκτοις. φω-
ναῖς τὴν φύσιν παρα-
βιάζοντας...

εκδόσεις: Θανάσης Νιάρχος
Αριστείδου 6, τηλ. 3232641

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΩΝ. ΚΑΣΚΑΜΠΑ
ΘΕΟΛΟΓΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ
ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΦΔΕΙΟΥ
6 ΔΕΛΦΩΝ 6

ΜΟΥΣΙΚΟΝ ΑΠΑΝΘΙΣΜΑ

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΣΥΜΦΩΝΟΣ ΜΕ ΕΚΔΟΣΙΝ
ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

Τοὺς ἐπὶ τὸ ψάλλειν
ἀναβαίνοντας, δεῖ
ἀποδιφθεῖρας ψάλλειν
καὶ μὴ αἰσχροῖς φω-
ναῖς τήνφυσιν παρα-
βιάζοντας...

Κάθε γνήσιο αντίτυπο υπογράφεται από το συγγραφέα

A handwritten signature in dark ink, appearing to be a stylized name, possibly 'Σπύρος' or similar, written diagonally across the page.

Π Ρ Ο Λ Ο Γ Ο Σ

Στή σειρά τῶν μουσικῶν ἐκδόσεων, Λειτουργίας, Καταβασιῶν, δοξαστικῶν - Δοξολογιῶν, Ἀναστασιματαρίου, ἀκαθίστου ὕμνου, ἐθεωρήσαμε σκόπιμα νά περιλάβουμε καί τήν Νεκρώσιμη ἀκολουθία πάντοτε μέ τήν ἐπίμονη καί ἐπίμοχθη προσπάθεια τῆς συντομίας, τῆς προσηλώσεως στίς μουσικές γραμμές τῆς παραδόσεως, τήν, κατά τό δυνατόν, ἐφαρμογή τοῦ τονικοῦ ρυθμοῦ πρός καλυτέραν ἀπόδοσιν τῶν ὕμνων.

Ἐάν δι' ὅλους τούς ψαλλομένους ὕμνους εἶναι ἐπιβεβλημένος ὁ σωστός τονισμός, ὥστε νά μή ἀκούονται κακόηχοι παρατονισμοί (ὅπου χωρεῖ;) (χοροί τῶν ἁγίων) κατά μείζονα λόγο στή νεκρώσιμη ἀκολουθία μέ τά ἔξοχα σέ νόημα καί ποιήσιν τροπάρια πρέπει νά ἀκούωνται κατά τρόπο ἀποδίδοντα τό ἀκριβές νόημα τῶν ὕμνων γιά νά προκαλοῦν ἀνάλογα συναισθήματα!

Τήν προσπάθειά μας αὕτη κατανοήσανε καί ἐκτιμήσανε ἐκλεκτοί μουσικοί ἐκ τῶν μεγαλύτερων τῆς Ἑλλάδος τῶν ὁποίων τās γνώμας παραθέτομεν κατωτέρω.

Γεώργιος Κων. Κασκαμπᾶς
Θεολόγος - Γυμνασιάρχης
Ἡλία Παπαγεωργίου 72
Νέο Ψυχικό - 6717542

Ἰούλιος 1981

Εὐχαρίστως παραθέτομεν κατωτέρω τὰς γνώμας τῶν δύο σεβασμιωτάτων Ἱεραρχῶν 1) Πατρῶν Νικοδήμου καὶ 2) Δημητριάδος Χριστοδούλου ὡς καὶ τοῦ Προέδρου τῶν Ἱεροσαλτῶν τῶν Ἀθηνῶν κ. Χατζηνικολάου καὶ τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου κ. Ἀναγνωστοπούλου.

1. Πατρῶν Νικοδήμου

Μουσικολογιώτατε κ. Γεώρ. Κασκαμπᾶ

Με πολλὴν χαρὰν ἔλαβον τὴν πληροφορίαν, ὅτι ἐκδίδετε προσεχῶς τὸ ὑμέτερον Ἀναστασιατάριον μετὰ παραρτήματος περιλαμβάνοντος ἐκλεκτὰς συνθέσεις σας (τὸν Ν΄ Ψαλμὸν εἰς τέσσαρας ἤχους κ.ά.) καὶ δὴ μετὰ στοιχειῶδους θεωρίας τῆς καθ' ἡμᾶς Βυζαντινῆς Ἐκκλησ. Μουσικῆς.

Ἡ ἀπὸ 25ετίας περίπου παρουσίας συναφῶν ἔργων σας, ὑπὸ τὸν γενικὸν τίτλον «Μουσικὸν ἀπάνθισμα» καὶ τὰς ἐπὶ μέρους συλλογὰς μελοποιημένων ὑφ' ὑμῶν ὕμνων: Θ. Λειτουργίας (1957), Καταβασίων (1962) καὶ Δοξαστικῶν [ἑωθινῶν] καὶ Δοξολογῶν (1962), προικωνίζεται ἐξ ἴσου ἐπιτυχές καὶ τὸ ἀναμενόμενον ἤδη «Ἀναστασιατάριον» καὶ τὰ μετ' αὐτὸ κυκλοφορηθησόμενα τεύχη, τὰ περιέχοντα ἀφ' ἑνὸς τὴν Νεκρώσιμον Ἀκολουθίαν καὶ ἀφ' ἑτέρου τὸν Ἀκάθιστον Ὑμνον.

Ἐχετε μακρὰν θητείαν εἰς τὴν διακονίαν τῆς πατρώας Ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν μουσικῆς. Καὶ διαθέτετε «τὴν πράξιν εἰς θεωρίας ἐπίβασιν». Διότι ἐθητεύσατε καὶ εἰς τὸ Ἀναλόγιον, ἐπ' Ἐκκλησίας, καὶ παραλλήλως ἐχειρίσθητε καὶ τὴν γραφίδα (ὡς μουσικοσυνθέτης), με ἐπίδοσιν καὶ ἀπόδοσιν περὶ σπουδαστοῦ.

Ἡ θεολογικὴ δὲ ὑποδομὴ σας συνέβαλε πολὺ εἰς τὴν κατ' ἐννοίαν μελοποιίαν, ἐνῶ τὸ μουσικόν σας τάλαντον ἀξιοποιεῖται με παραδοσιακὴν ἀφ' ἑνὸς πλοκήν καὶ ὑγιᾶ ἀφ' ἑτέρου ἐκσυγχρονισμόν τῆς μελωδίας, ἀποδιδοῦσης οὕτω τὸ κάλλος τῆς ποιήσεως, ὑπὸ τὸ ἐνδύμα τοῦ ρυθμοῦ (μάλιστα τοῦ «τονικοῦ» τοιοῦτου) καὶ τῶν ᾄδων καὶ μὴ σεσυρμένων καὶ σχοινοτενῶν μουσικῶν γραμμῶν.

Ὅθεν, χαιρετίζοντες ἐκθύμως τὴν ἐκδοσιν τοῦ νέου πονήματός σας, εὐχόμεθα εἰς ὑμᾶς πλουσίαν τὴν εὐλογίαν ἐκ τοῦ Πατρός τῶν φώτων, ἵνα ἐπὶ μακρόν συμβάλλετε εἰς τὴν ἑξαρσιν τῆς ἐν τῷ Ναῷ Θείας Λατρείας «ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς».

Μετὰ διαπύρων εὐχῶν
ὁ Πατρὶς Νικόδημος
Πάτραι 16 Ἰουνίου 1981

2. Τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Χριστοδούλου

Ἀγαπητέ μοι κ. Κασκαμπά,

Θερμῶς εὐχαριστῶ διὰ τὴν φιλόφρονα ἀποστολὴν τῶν δύο μουσικῶν τομιδίων «Ἀναστάσιμα Εὐλογητάρια κ.λ.π.», καὶ «Καταβασίαι, Προσόμοια», τὰ ὁποῖα μετὰ πολλοῦ ἐνδιαφέροντος διήλθον. Ἡ ἐπιμεμελημένη ἐκδόσις των προδίδει τὴν λιπαρὰν ἐκ μέρους σας **γνώσιν τῆς πατρίου μας βυζαντινῆς μουσικῆς.** Τὴν ὅλην ἐργασίαν σας χαρακτηρίζει ἡ **προσήλωσις εἰς τὴν παράδοσιν** τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, ὡς ταύτην παρέδωκαν εἰς ἡμᾶς **οἱ ἀείμνηστοι διδάσκαλοι.** Ἐπὶ πλέον δέ ἡ υἱοθέτησις συντόμων μελῶν, ἀλλὰ καὶ ἡ μέριμνα πρὸς **διάσωσιν τοῦ νοήματος τῶν ψαλλομένων ὕμνων** διὰ τῆς πιστῆς ἐφαρμογῆς **τοῦ τονικοῦ μέτρου,** ἀποτελοῦν σοβαρά πλεονεκτήματα τῆς ὅλης ἐργασίας, καθιστῶντα ταύτην **ἀληθῶς πολύτιμον.** Ὅταν κατανοηθῇ ἀπὸ ὅλους ἡ μεγάλη ἀλήθεια, καθ' ἣν περισσότερο ἀναλλοίωτος ἀνευρίσκεται ἡ παράδοσις τῆς βυζαντινῆς μας μουσικῆς εἰς τὰ εἰρμολογικά μέλη, καὶ ἐκτιμηθῇ δεόντως ὁ σκοπός, εἰς ὃν ἀποβλέπει ἡ ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ λατρείᾳ χρησιμοποιουμένη ἐκκλησιαστικὴ μουσική, τότε εἶμαι βέβαιος, ὅτι θὰ δικαιουσθε τῆς «ἐν Κυρίῳ καυχῆσεως» διὰ τὴν συμβολὴν σας εἰς τὴν ἐπιτυχίαν, τοῦ ἔργου τούτου.

Σὰς ἐκφράζω τὰ ὀλοκάρδια **συγχαρητήριά** μου διὰ τὴν τοιαύτην **προσφορὰν σας,** καὶ εὐχομαι ὅπως ἴδωμεν συντόμως καὶ νέα προϊόντα τοῦ φιλομούσου καλὰ μου σας.

Μετ' εὐχῶν ἐν Κυρίῳ
ὁ Δημητριάδος Χριστόδουλος

3. τοῦ Προέδρου τῶν Ἱεροψαλτῶν Ἀθηνῶν κ. Χατζηνικολάου

Φίλε Κύριε Κασκαμπά

Τό καινούργιο σου ἔργο, ὅπως καὶ τὰ ἄλλα ποῦ ἔχεις ἐκδόσει παλαιότερα, λειτουργίαν, καταβασίας καὶ Δοξαστικά - Δοξολογίαι, βασισμένον κι αὐτό πάνω στίς ἀθάνατες γραμμές τῆς παραδοσιακῆς βυζαντινῆς μουσικῆς μας, τῆς μουσικῆς ποῦ θεμελίωσαν οἱ μεγάλοι μας διδάσκαλοι, ἀποτελεῖ μιά καινούργια δομὴ καὶ καλύπτει τίς ἀνάγκες τῆς σύγχρονης νοοτροπίας καὶ τεχνοτροπίας τῆς ἐποχῆς μας.

Τό τρίπτυχο τῆς συντομίας, ἀπλότητος, σαφηνείας καὶ ὁ χαρακτηριστικὸς διπλὸς χρόνος καὶ ὀρθὸς τονισμός τῶν λέξεων τῶν ἐκκλησιαστικῶν κειμένων, οἱ ἐντεχνες ἐναλλαγές τῆς πορείας, τῶν γραμμῶν δίνουν στὰ ἔργα σας μιά ξεχωριστὴ νοηματικὴ πληρότητα χωρὶς νά καταστρέφεται τὸ ἥθος τοῦ μαθήματος καὶ ὁ χαρακτήρας του. Δέν θάταν ὑπερβολὴ νά πῶ, πῶς τόσο τὰ ἐκδοθέντα ἔργα σου, ὅσο καὶ τὰ ὑπὸ ἐκδοσὴ - Ἀναστασιματάρια - νεκρώσιμη ἀκολουθία καὶ ἀκάθιστος ὕμνος - δύνανται νά ἀποτελέσουν **διδασκτικά πρότυπα** προσαρμοσμένα στίς ἀνάγκες τῆς διδασκαλίας τῶν διδασκόντων τὴν Β. Μουσική, ἀλλὰ κυρίως καὶ **πολύτιμο βοήθημα τῶν διδασκομένων.** Ἐνὸς τέτοιου βιβλίου **παραδοσιακοῦ** καὶ συγχρονισμένου, εἶχαμε ἀνάγκη, ὅχι μόνον ὅσοι διδάσκουμε ἐξ ἐπαγγέλματος καὶ πίστεως τὴ βυζαντινὴ μουσική, ἀλλὰ καὶ κάθε ἱεροψάλτης καὶ ἰδιαίτερως οἱ **σπουδασταὶ τῆς Β. Μουσικῆς.**

Εὐχομαι, ὁ Θεός, νά σοῦ χαρίζει δύναμη καὶ ὑγεία γιὰ νά ἐκδόσεις καὶ ἄλλα σου ἔργα, ποῦ θὰ βοηθήσουν στὴ σωστὴ μελέτη καὶ ἐκμάθηση καὶ διάδοσιν τῆς παραδοσιακῆς βυζαντινῆς μουσικῆς μας.

Συγχαίρων γιὰ τὴν προσπάθειά σου, διατελῶ μέ ἄπειρη ἐκτίμηση

Χρ. Χατζηνικολάου

Πρωτοψάλτης Ι. Ναοῦ Ἀγ. Παρασκευῆς (Ἀττικῆς)

Καθηγητὴς Ἐθνικοῦ Ὡδείου Ἀθηνῶν

4. τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου κ. Ἀναγνωστοπούλου

Ὅπως οἱ προηγούμενες, ἔτσι καί τούτη ἡ ἐργασία τοῦ Γ. Κασκαμπᾶ πάνω στή βυζαντινὴ μας μουσικὴ χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὸ πάθος του γιὰ τὴ σωστή ἀπόδοση τοῦ τονικοῦ ρυθμοῦ καὶ τῶν ἐννοιῶν τοῦ ψαλλομένου ὕμνου.

Ὁ Γ.Κ. δὲν ἐπιδιώκει νὰ συνθέσει καινούργιες, μελωδίες ἀλλὰ συνταιριάζει τίς παραδοσιακὲς ἔτσι, ὥστε ν' ἀποφεύγονται οἱ παρατονισμοὶ (ὅπου ὑπάρχουν σ' αὐτές) καὶ νὰ μὴ ἀδικεῖται τὸ νόημα τοῦ μαθήματος.

Ὡστόσο, ἡ προσήλωση τοῦ μέλους στὴ σωστή λεκτικὴ καὶ νοηματικὴ ἐμφράση δὲν εἶναι ἡ μόνη ἀρετὴ πού κοσμεῖ τὴν ἐργασία τοῦ Γ.Κ. Ἐξίσου καλὰ πετυχαίνει ἀπλότητα, σαφήνεια καὶ συντομία – οὐσιώδη γνωρίσματα τοῦ Βυζαντινοῦ μέλους.

Παρατονισμοὶ καὶ νοηματικὲς ἀλλοιώσεις παρατηροῦνται συνήθως σὲ περιπτώσεις ὅπου τὸ ποιητικὸ κείμενο ἔχει προσαρμοσθεῖ σὲ προϋπάρχουσα μελωδικὴ σύνθεση χωρὶς ἀπόλυτη προσαρμογὴ (μετρικὴ, φραστικὴ καὶ νοηματικὴ) στὸ πρωτότυπο ποίημα. Τέτοιες περιπτώσεις ἔχουμε στὰ προσόμοια – ἀπολυτίκια, καθίσματα, κανόνες, καταβασίες, ἐξαποστειλάρια, στιχηρὰ κλπ. Ἡ ρυθμοτονικὴ καὶ νοηματικὴ ἀποκατάσταση ἐδῶ πρέπει κατὰ τὴ γνώμη μου νὰ ἐπιχειρεῖται στὸ ποιητικὸ κείμενο μᾶλλον παρά στὴ μελωδία – γιὰ νὰ μὴ θίγεται ὁ προσομοιακὸς χαρακτήρας τῆς.

Ἀλλ' ὅμως καὶ σὲ περιπτώσεις ὅπου ἡ μελωδία δὲν συνιστᾷ «προσόμοιο» ἐνδέχεται νὰ ὑπάρχουν παρατονισμοὶ καὶ παρανοήσεις ἐξ αἰτίας τῆς στερεοτυπίας τῶν μελωδικῶν θέσεων τῆς βυζαντινῆς μουσικῆς. Ἡ προσωπικὴ ἐμπνευση ἐδῶ ὑποτάσσεται στοὺς κανόνες τοῦ ἤχου καὶ τῆς προκατασκευῆς του κι ἔτσι ἐξηγεῖται πῶς ἡ ἴδια μελωδικὴ θέση ἀπαντᾶται καὶ σὲ ἀναστάσιμα καὶ σὲ νεκρώσιμα κείμενα καὶ σὲ παρακλητικὰ καὶ σὲ δοξολογητικὰ κλπ. Σὲ τοῦτες τίς περιπτώσεις ἡ ἀποκατάσταση τοῦ ρυθμοῦ, τοῦ τονισμοῦ καὶ τῶν ἐννοιῶν τοῦ ψαλλομένου μπορεῖ νὰ γίνεταί μέ ἐπέμβαση στὴ μελωδία.

Ὁ Γ. Κασκαμπᾶς ἐπιχειρεῖ τίς ἐπεμβάσεις του αὐτές μέ **ἀπόλυτο σεβασμὸ** **στὶς παραδοσιακὲς θέσεις** καὶ τὸ ὕφος τοῦ βυζαντινοῦ μέλους. Ἐγχείρημα πού σημαίνει ἐντελὴ γνώση τοῦ ποιητικοῦ καὶ μελωδικοῦ θησαυροῦ τῆς Ἐκκλησίας μας, εὐρηματικὴ ἱκανότητα καὶ κάποτε καὶ τόλμη.

Χαλάνδρι

Γ. Ἀλ. Ἀναγνωστόπουλος

Θεωροῦμεν σκόπιμον νά προτάξωμεν τὰς γνώμας μερικῶν μουσικολόγων καὶ μουσικῶν διὰ τὴν προσπάθειάν μας.

Προτιμῶμεν δέ τὰς γνώμας τῶν δύο Μουσικολόγων κ.κ. Γεωργίου καὶ Βαλινδρά, μελῶν τῆς ἑπιτροπῆς λατρείας τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἄπαντας τοὺς κατωτέρω συγκαίρομεν διὰ τὸ θάρρος τῆς γνώμης των εὐχαρίστως (τῇ ἀδείᾳ των) δημοσιεύομεν.

5) τοῦ κ. Γεωργίου Παναγιώτου Μουσικολόγου καὶ καθηγ. τοῦ Ἐθνικοῦ Ὀσείου, μέλους τῆς Μουσικῆς ἑπιτροπῆς τῆς ἑπιτροπῆς λατρείας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, γνωστοτάτου δέ διὰ ἐν συνεχείᾳ δημοσιευόμενα ἄρθρα τοῦ εἰς τὰ ἱεροψαλτικά νέα καὶ καθηγ. τοῦ τῆς Μουσικῆς ἐν τῷ Ἐθνικῷ Ὀσείῳ.

Κε Κασκαμπᾶ

Κάθε νέα ἐκδόσις βυζαντινῆς Μουσικῆς, ἡ ὁποία προστίθεται εἰς τὰς ὑπαρχούσας, αἰσθητοποιεῖ μὲν τὸ καλλιτεχνικόν «ἔχων» τοῦ συγγραφέως - μελοποιου, τὸν ὑποχρεώνει ὅμως ἐκ παραλλήλου εἰς τὴν καταβολὴν ἐνός ποσοστοῦ ἐκ τῶν ἀποθεμάτων τοῦ ὀν. ναμικοῦ τῆς μακραίωνος μουσικῆς μας παραδόσεως, τὸ ὁποῖον ὑποτίθεται, ὅτι αὐτὸς περικλείει εἰς τὸ αἰσθητήριόν του.

Εἰς τὴν μορφήν ἐν τούτοις τῶν ἐκκλησιαστικῶν μελωδημάτων, τὰ ὅποια συγκροτοῦν τὰς νεωτέρας μουσικὰς συλλογὰς, δὲν διακρίνονται πάντοτε τὰ διαπιστευτήρια αὐτῆς τῆς παραδόσεως, τῆς γνησίας μουσικῆς παραδόσεως τὴν ὁποίαν ἐδημιούργησεν ἡ ἀνά τούς αἰῶνας ἐνιαῖα κατεργασία τοῦ μέλους.

Τὰ καλλιπιστικά στοιχεῖα εὐτελοῦς ποιότητος, ἡ ἀλλοίωσις τῶν κλασσικῶν μελωδικῶν διαγραμμάτων καὶ ἡ διάνθισις τοῦ ὁσματος μέ στίγοργα καὶ τρίγοργα, εἶναι προϊόντα τῆς ἐποχῆς τῆς παρακμῆς τοῦ μέλους, ἐσμός παρασίτων καὶ ἀπότοκα τῆς τεχνικῆς μερικῶν καλλιγῶνων ἀκροβωτῶν τοῦ ἱεροψαλτικοῦ ἀναλήτου.

Μία μερίς ὅμως ἐκ τῶν συγχρόνων ἐκκλησιαστικῶν μελοποιῶν ἐξακολουθεῖ νά προσατενίζῃ εἰς τὰ κεκτημένα τῆς ἀνοθεύτου παραδόσεως, ὅπως τὰ ἐκκληροδότησαν εἰς ἡμᾶς οἱ ἱεροφάνται διδάσκαλοι τοῦ ΙΗ' αἰῶνος. Εἰς τὴν εὐάριθμον καὶ ἐκλεκτὴν αὐτὴν μερίδα ἀνήκετε καὶ ὑμεῖς ὁ ἐκδότης τῆς ἀνά χειρὸς ἐργασίας κ. Γεωργίου Κασκαμπᾶς.

Ἡ δημιουργικὴ δραστηριότης σας δὲν ἐξαντλεῖται εἰς ἀκάρπυς καὶ ἀφελεῖς συμπληρώσεις, τῶν παραδοσιακῶν μελωδικῶν γραμμῶν - τὴν μορφολογίαν τῶν ὁποίων σέβεσθε ἀπολύτως - ἀλλὰ διοχετεύετε εἰς τὴν προσπάθειαν συγκροτήσεως μιᾶς τεχνικῆς ἡ ὁποία ἀποσκοπεῖ εἰς τὴν ἐπίτευξιν ἀπολύτου νοηματικῆς καὶ τονιστικῆς ἀνταποκρίσεως μεταξὺ μελωδίας καὶ ὕμνογραφικοῦ κειμένου.

Ἡ δεοντολογικὴ σκοπικότης εἰς τὰ πλαίσια τῆς ὁποίας πραγμα

τῶνεται τό συνθετικόν σας ἔργον κ. Κασκαμπᾶ τροῦποθέτει ἐνίστε συντηρήσεις τῶν μελωδικῶν φραστικῶν σχημάτων, αἱ ὅποῖαι ὁμως πραγματοποιοῦνται μέ μουσικήν ἐπιδεξιότητα, εἰς τρόπον ὥστε ἡ μελωδική ροή νά εἶναι συνεπής καί ἀβίαστος.

Εἰς μίαν ἐν καιρῷ ἐπαναθεώρησιν ὑπό τῆς ἐπισημοῦ ἐκκλησίας τοῦ θέματος τοῦ ἀφορῶντος εἰς τήν Μουσικήν τῆς Πατρείας, τό ἔργον σας κ. Κασκαμπᾶ περιέχει, φρονούμεν, τόσα ἀξιόλογα στοιχεῖα, ὥστε νά τεθῇ ὑπό εὐρυτέραν μορφολογικήν διερεύνησιν.

Μετά τιμῆς
Π. Γεωργίου

6. Τοῦ διακεκριμένου Μουσικολόγου καί μέλους Μουσικοῦ τῆς ἑπιτροπῆς λατρείας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κ. Ἀποστόλου Βαλληνδρά.

Ἀγαπητέ κ. Κασκαμπᾶ,

Μέ πολύ ἐνδιαφέρον παρακολοῦθώ τάς μουσικάς ἐκδόσεις Βυζαντινῆς Μουσικῆς τάς ὁποίας ἀφ' ἱκανοῦ χρόνου δημοσιεύετε. Παρ' ὅτι προσωπικῶς φρονῶ ὅτι ἡ Βυζαντινὴ Μουσικὴ, ὡς τέχνη, ἔχει εἰπεῖ ὅτι ἡδυνάτο νά εἴπῃ· παρ' ὅτι λέγομαι ὡς ἀξίωμα, ὅτι, τό ὕδωρ τῆς πηγῆς εἶναι καθαρωτέρον τοῦ ὕδατος το ὁποῖον ρεῖ εἰς τὰ ρυακία, ἐν τούτοις, ἐπεὶ ἡ ἀδιαφορία τῶν ἀρμολογίων ἀφῆκε τάς πηγὰς ἢ νά κατακλυθεῖν ἢ νά στρέψουν τὴν κοίτην των πρὸς ἄλλας κατευθύνσεις, ἢ δὲ ἀναχωρεῖ τῶν πηγῶν καί ἡ ἐπαναφορά τῆς ροῆς τῶν ὕδατων εἰς τὸν κανονικόν των ροῦν, ἔργον ἀσφαλῶς πολλῶν καὶ προπαντός ἐποικίσγων, οὐδὲως οὐδέποτε ἀντιμετωπισθῇ σοβαρῶς, ἐν τούτοις, λέγω, δι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγον βλέπω πρὸς τὸ με χαρὰν πάσαν ἐργασίαν, ἢ ὅποια ἀπὸ βλέπει, εἰς τὴν διορθωσὶν των κακῶς κειμένων ἐν αὐτῇ, ἀρκεῖ νά σκοπευθῇ ὀρθῶς ἐπὶ στοχρὸν τιθεμένον εὐστοχῶς.

Σεῖς ἐθεσάτε ὡς σκοπὸν τὴν ἀποκαταστάσιν τοῦ μουσικοῦ κειμένου εἰς ὅσα σημεῖα τοῦτο δὲν ἀπέδιδε τὸν ὀρθὸν τονισμόν, τὴν ὀρθὴν στιθὴν ἢ τὸ ἀληθὲς νόημα, διατηροῦντες ὅμα τὴν μελωδικὴν γραμμὴν εἰς τὰ αὐστηρὰ πλαίσια τῆς παραδόσεως· καὶ ἡμπορῶ νά εἴπω ὅτι, το ἐπετύχατε, εἰς μεγάλον βαθμόν, ἀποφυγοντες, μαλίστα, καὶ δὴ εἰς τὰς νεωτέρας ἐκδόσεις, σας, τὸν κινδύνον ὅπως καταστή ἡ μελωδία ἐξεζητημένη καὶ κοινοτυπία. Καὶ τὸ ἐπράξατε μετρίστερας συνεπειᾶς ἀπὸ τὸς ἄλλους, καὶ μαλίστα μεγαλοσχημούς, οἱ ὅποιοι ἐνῶ ἐμυκτηρίζον τὸν Χαβιαράν φερ' εἰπεῖν, ὅτι κατηντη-

σε το «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως»
 εἰς «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως»
 ἢ ἐλιδόριζον τὸν Πρωτοψαλτὴν, Ἰωάννην διότι ἔψαλλεν εἰς τὸν Ἀ-
 καθιστον ὕμνον «Χαίρε ἡδύπνοον | κρίνον, Δεσποινα, | πιστοὺς
 εὐωδιάσον» ἀντὶ «Χαίρε ἡδύπνον, κρίνον | Δεσποινα, | πιστοὺς
 εὐωδιάσον» ἐν τούτοις οἱ ἴδιοι διεπραξάν μυρία ὅσα σφαλματα
 εἰς τὸν ἰδικὸν τῶν Ἀκαθιστον.

Καὶ ναὶ μὲν παραμένει πάντοτε πρόβλημα, εἶναι εἰς τὰ κατὰ
 «προσομοιον» τροπὸν ἀδόμενα θὰ θυσιάσουν οἱ μελωδοὶ τὸ
 μέτρον χάριν τῆς ἐννοίας ἢ το ἀντιθετόν (παραβάλε τὸ τοῦ Ἰω-
 ἀννου Ἀρχλα (Δαμασκηνοῦ), ὅστις εἰς τὸν ἱαμβικὸν κανονα τῆς
 Πεντηκοστῆς [Εἰρμος θ. ὠδῆς] ἀπετολμήσῃ καὶ τὴν κακοποίη-
 σιν τῆς λέξεως «ρητρεῦον» ἀντὶ «ρητορεῦον», ἵνα διατηρησῇ τὸ
 μέτρον, ἀλλ' ὅμως ἐφ' ὅσον ὁ κύβος ριπτεται ὑπὲρ τῆς προτιμή-
 σεως τοῦ νοήματος, πρέπει νὰ τηρῇται ἀπαρεγκλίτως· καὶ εἰς τοῦ-
 το, νομίζω, ὅτι ἐπέτυχατε περισσότερον τῶν ἄλλων.

Βαδίζατε λοιπὸν τὸν δρομον, σας καὶ ὁλοκληρώσατε τὸ ἔργον σας
 μετὰ τὴν βεβαιότητα ὅτι προσφέρετε θετικὴν ὑπηρεσίαν εἰς τὴν Ἐκ-
 κλησιαστικὴν μας Μουσικὴν.

Φιλικώτατα

Ἀπόστολος Λ. Βαλληνόρας
 Πρωτοψαλτῆς, Καθεδρικοῦ Ναοῦ Ἁγίας Φωτεινῆς
 Νέας, Σμύρνης καὶ
 Γενικὸς Γραμματεὺς Πανελληνίου Συλλόγου Ἱε-
 ροψαλτῶν «Ρωμανὸς ὁ Μελωδὸς καὶ Ἰωάννης ὁ
 Δαμασκηνός»

Ζ. Τοῦ Προέδρου τοῦ Πανελληνίου Συλλόγου Ἱεροψαλτῶν
 κ. Ἀντωνίου Μπελουση

Ἀγαπητέ μοι κ. Κασκαμπᾶς
 Ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν παρακολουθῶ μετ' ἰδιαίτερου ἐνδιαφέροντος τὴν
 λίσαν, φιλοτιμὸν προσπάθειαν σας, τῆς ἐκδόσεως, δηλονότι μουσικῶν
 βιβλίων, Ἐκκλησιαστικῆς, Βυζαντινῆς Μουσικῆς, τὰ ὅποια περιέ-
 χουν ἔργα σας διακρινόμενα σαφῶς διὰ τὴν προσπάθειαν τῆς
 προσηλωσεως εἰς τὰς γραμμάς τῆς παραδόσεως, τὴν ἐφαρμογὴν
 τοῦ τριφυλοῦ ρυθμοῦ, ὡς καὶ τὸν τονισμόν τῶν λέξεων καὶ τῶν
 νοηματικῶν ὡς ἐνδεικνύται ἄλλως τε.

Διεξήλθον μετὰ προσοχῆς τὰ ἄχρι τοῦδε ἐκδοθέντα ἔργα σας, ἦτοι τὸ Μουσικὸν ἀπαινθισμα, Λειτουργίας, τὸ Μουσικὸν ἀπαυθισμα Καταβασίων ὡς καὶ τὸ ἕτερον τριούτον, με Δοξαστικά (Ἐωθινά), Ἐξαποστειλάρια, Εὐλογητάρια καὶ Δοξολογίας καὶ ὁμολογῶ ὅτι ἅπαντα ἀποτελοῦν πολυτίμα βοηθήματα διὰ τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ συνάδελφους.

Συγχαίρων θερμῶς διὰ τὰς λίαν ἐπιτυχεῖς ὡς ἄνω ἐπιδόσεις σας, ὡς καὶ τὸν ἔνθεον ζῆλον, ὃ ὁποῖος σας διακατέχει ἐν τῇ προσπάθειᾳ τῆς διαδόσεως καὶ προβολῆς τῆς ἱερᾶς μουσικῆς καὶ ὧν ἀπολύτως βέβαιος διὰ τὴν ἀρτιότητά καὶ τῶν ὑπὸ ἐκδοσὶν μουσικῶν βιβλίων σας Ἀναστασματοαρίου, Ἀκαθιστου καὶ Νεκρωσίμου ἀκολουθίας, εὐχομαι ὁλοψυχῶς ὅπως ἡ συνέχεια αὐτῇ εἶναι ἀνταξία τοῦ ζήλου καὶ τῆς εὐγενοῦς προσπάθειας σας, πρὸς τὸ καλὸν καὶ τῆς πατροπαράδοτου Βυζαντινῆς Μουσικῆς καὶ τῶν ἑρμηνευτῶν καὶ μυστῶν ταύτης.

Μετ' ἰδιαιτέρας ἐκτιμήσεως

Ἀντώνιος Μπελούσης

Πρόεδρος Πανελληνίου Συλλόγου Ἱεροψαλτῶν

8) Τοῦ δημιουργοῦ Μουσικοῦ συστήματος, ἀρίστου ἐκτελεστοῦ καὶ συγγραφέως πολλῶν Μουσικῶν ἔργων. Πρωτοψάλτου Θεσσαλονίκης κ. Ἀθανασίου Καραμανῆ

Φίλε κ. Κασκαμπᾶ

Ἐλαβον τὰ μουσικά σας πονήματα καὶ σας εὐχαριστῶ θερμῶς. Διεξελθὼν ταῦτα διεπίστωσα τὴν ἐνυπαρχουσαν εἰς αὐτὰ προκαθορισθεῖσαν συνέπειαν, ἦτοι ἀπλότητα, συντομίαν καὶ ἐκκλησιαστικότητα τῶν μελωδιῶν.

Ἐπίσης πρέπει νὰ σας συγχαρῶ θερμῶς καὶ διὰ τὸν μουσικὸν τονισμόν τοῦ κειμένου ὡς ἐπίσης καὶ τὸν μουσικὸν ρυθμόν καὶ τὸν προσδιορισμόν τῶν μουσικῶν μέτρων. Αἱ δὲ ὑπὸ ἐκδοσὶν ἐργασίαι σας, τὰς ὁποίας μοῦ ἐδῶκατε τὴν εὐκαιρίαν νὰ διεξέλθω, ἄποτελοῦν συμπλήρωσιν τῶν ἄλλων ἐργασιῶν σας.

Ἡ προσπάθεια σας αὕτη ἀποτελεῖ πολύτιμον συμβολὴν εἰς τὴν Βυζαντινὴν μουσικὴν καὶ πρέπει νὰ τυχῇ ἰδιαιτέρας προσοχῆς ὑπὸ τοῦ μουσικοῦ κόσμου.

Δύνασθε νὰ εἰσθε, βέβαιος περὶ τῆς ἀξίας τῶν ἐργασιῶν σας.
Καὶ με τὴν ἐγκαρδίον εὐχὴν ὅπως ὁ Ἅγιος Θεὸς εὐλογῇ τὰς
εὐγενεῖς προσπάθειάς σας

Χαιρετῶ ὑμᾶς
Με ἀγάπην καὶ ἐκτίμησιν
Ἀθανάσιος Καραμανῆς
Πρωτοψάλτης Θεσσαλονίκης

9) Τοῦ ἐκλεκτοῦ Νομικοῦ καὶ Καθηγητοῦ τῆς Βυζαντινῆς
μουσικῆς, ἡδυμάλπου ἐκτελεστοῦ καὶ γνωστότατου, εἰς
ὅλην τὴν Ἑλλάδα Πρωτοψάλτου τῆς Ἁγίας Σοφίας
Θεσσαλονίκης κ. Χαρίλαου Ταλιαδῶρου

Ἀγαπητέ μου κ. Κασκαμπᾶ
Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐκδόσεως τοῦ Ἀναστασιματαρίου σας
καὶ λοιπῶν χρησίμων ῥακολουθιῶν, παρακαλῶ ὅπως δεχθῆτε τὰ
εὐκρινῆ μου συγχαρητήρια καὶ τὸν ἐπαινὸν μου.

Ἡ συνδρομὴ σας αὕτη εἰς τὴν Βυζαντινὴν Μουσικὴν εἶναι
σημαντικὴ με προεχούσαν τὴν προσπάθειαν ἁρμονικῆς συνδέσε-
ως τῶν διαφορῶν μουσικῶν γραμμῶν καὶ τῆς ἐννοίας τοῦ κε-
μένου. Ἰσως, ὅπως καὶ προφορικῶς σας ἐτόνισα, αἱ ἐκδόσεις
σας νὰ στεροῦνται δημοτικότητος, ὡς θὰ ἐλέγαμε, ἐκ τοῦ λόγου

ὅτι ὁ κάλαμος σας δὲν συνεπινοεῖται ἀπὸ τὴν προσωπικὴν σας
ἐκτέλεσιν, παρὰ ταῦτα ὅμως θὰ ἠθέλα νὰ διαβεβαιώσω τοὺς ἀσχολου-
μένους με τὴν θείαν τοῦ Δαμασκηνοῦ τέχνην, ὅτι αὐταὶ θὰ πρε-
πει νὰ τυχουν περισσότερας προσοχῆς ἐκ μερὸς καὶ τοῦ Ἱεροψαλ-
τικοῦ κόσμου καὶ τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας.

Τὸ στοιχεῖον τῆς παραδόσεως τὸ ὁποῖον τυχὸν θὰ προσεδίδε
καὶ ἱστορικὴν Αἴγλην εἰς τὰ πονήματά σας, καλύπτεται ἀ-
σφαλῶς ἀπὸ τὴν διαισθησίν σας περὶ τὴν καλῶς νοούμενην πα-
ρουσίαν, τῆς Ἐκκλησιαστικῆς μας μουσικῆς, ἰδίᾳ εἰς τοὺς χα-
λεπούς χρόνους μας. Ἦδη, ἡ προσπάθεια ὅλων μας εἶναι νὰ δημι-
ουργήσωμε μορφωμένους ψαλτάς, ὥστε ἡ Βυζαντινὴ μουσικὴ νὰ
διαλαμπῇ ὡς εἶδε καὶ νὰ προβληθῇ ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερο.

Εὐχομαὶ οἱ στοχασμοὶ μου νὰ ἀληθεύσουν καὶ ἐν ταύτῃ συγχαί-
ρω καὶ πάλιν ὑμᾶς διὰ τὴν ἐποικοδομητικὴν σας συμβολὴν εἰς
τὴν διάδοσιν τῆς Βυζαντινῆς μουσικῆς.

Με ἰδιαίτεραν ἐκτίμησιν
Χαρίλαος Ταλιαδῶρος
Καθηγητὴς τῆς Βυζαντινῆς μουσικῆς,
καὶ Πρωτοψάλτης Ἱ. Ναοῦ Ἁγίας Σοφίας Θεσσαλονίκης

15

πρεσβευε τῷ ελεῖν ἡ θηναίτην ψυχὴν τοῦ δούλου σου

Ὁ Διάκονος: Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθα
 σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον. — Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῷ κέ-
 κοιμημένῳ δούλῳ σου (δεῖνα), καὶ ὑπὲρ τῷ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν
 πλημμελημα ἐκουσίων τε καὶ ἀκουσίων. — Ὅπως, Κύριος ὁ Θεός, ταξή-
 τήν ψυχὴν αὐτοῦ ἐνθά οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται· τὰ ἔλεῖν τοῦ Θεοῦ, τὴν
 βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, καὶ ἀφεῖν τῶν αὐτοῦ ἁμαρτιῶν, παρὰ Χρι-
 στῷ τῷ Ἀθανάτῳ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα. — Τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.
 Ὁ Ἱερεὺς: Ὁ Θεός τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν διάβολον
 καταπατήσας, τὸν δὲ θάνατον καταργήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ
 σου δώρησάμενος· Αὐτός, Κύριε, ἀναπαύσον καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ κέ-
 κοιμημένου δούλου σου (δεῖνα), ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοε-
 ρῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἐνθά ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός.
 Πᾶν ἁμάρτημα τοῦ παρ' αὐτοῦ πραχθέν ἐν λόγῳ, ἢ ἔργῳ, ἢ διανοίᾳ,
 ὡς Ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος Θεός συγχώρησον. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἀν-
 θρώπος, ὃς ῥησεται καὶ οὐχ ἁμαρτήσει. Σὺ γὰρ μόνος ἐκτός ἁμαρ-
 τίας ὑπάρχεις. Ἡ δικαιοσύνη σου, δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ
 ὁ λόγος σου ἀλήθεια. Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.

Ἱερεὺς: Ὅτι Σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀναπαύσις τοῦ κέ-
 κοιμημένου δούλου σου (δεῖνα) Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, καὶ Σοὶ τὴν
 δοξάν ἀναπεμπομένῃ σὺν τῷ Ἀναρχῷ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Πανα-
 γίῳ καὶ Ἀγαθῷ καὶ Ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Καὶ ἡ ἀπολυσις οὕτω:

Ἱερεὺς: Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡ ἐλπίς ἡμῶν δόξα σοι.

Διάκονος: Δόξα... Καὶ νῦν... Κύριε ἐλέησον γ. Πατὴρ ἅγιε εὐλόγησον

Ἱερεὺς: Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζωντῶν τὴν ἐξουσίαν ἔχων, ὡς Ἀθάνατος
 Βασιλεὺς, καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός ἡμῶν,
 ταῖς πρεσβείαις τῆς Παναχράντου Ἁγίας Αὐτοῦ Μητρὸς, τῶν Ἁγί-
 ων ἐνδόξων καὶ πανευφημῶν Ἀποστόλων, τῶν Ὁσίων καὶ Θεοφορῶν
 Πατέρων ἡμῶν, τῶν Ἁγίων καὶ ἐνδόξων Προπατόρων, Ἀβραάμ,
 Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, τοῦ Ἁγίου καὶ δικαίου τετραήμερου, φίλου
 Αὐτοῦ Λαζάρου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τὴν ψυχὴν τοῦ ἐξ ἡμῶν
 μεταστάντος δούλου Αὐτοῦ (δεῖνα) ἐν σκηναῖς δικαίων τάξαι,
 ἐν κόλποις Ἀβραάμ ἀναπαῦσαι, καὶ μετὰ δικαίων συναριθμη-
 θῆναι, ἡμᾶς δὲ ἐλεῆσαι ὡς Ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος.

Ἀιώνια σου ἡ μνήμη, ἀξιωμακαρίστε καὶ ἀειμνηστε ἀδελφεῖ ἡμῶν
 Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε, Ἰησοῦ Χριστέ.....

↓
F

Καί, εἰ μὲν ἑτοιμά ἐσιν ἅπαντα τὰ τοῦ ἑσθίου, εὐλογεῖ αὐτοῖς ὁ
Ἱερεὺς, καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν μετὰ φόβου καὶ πάσης κατανύξεως
τοῦ, Ἅγιος ὁ Θεός

Ἐν τῷ Ναῶ. — Διάκονος: Εὐλόγησον Δέσποτα.

Ἱερεὺς: Εὐλογητός ὁ Θεός ἡμῶν πάντοτε

Εὐθὺς οἱ χοροὶ ψάλλουσι στιχοὺς ἐκ τοῦ ΡΙΗ' (118) ψαλμοῦ.

Στάσις Α'.

6

Ἦχος π. β. Β. Γ.

1 **Α** μωμοῖεν ὁ δὲ ἀλλήλων ἰ. ι. α. Εὐλογητός εἰ Κύριε

2 οἰδοῦμεν μετὰ δικαιοσύμας α. σ. θ. Α. ἀλλήλων ἰ. ι. α. α.

2 **Ε** πεποθησεν ἡ ψυχὴ ἡ ἡμῶν τὸ ἐπιθυμῆσαι ταῦτα
3 **Ε** νυσταξεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν ἀποακηδίας βεβαιώσον με

4 **Κ** λινόντην καρδίαν ἡμῶν μαρτυρία σου καὶ μη εἰσέλθῃ
5 **Α** θυμὸς ἡμῶν ἀκατέσχεε με ἀποαμαρτωλῶν τῶν ἐγκαταλιπῶν

6 **Μ** ετοχός ἐγώ εἰμι πάντων τῶν φοβημένων σε καὶ τῶν φυ

λαβοντωνταςεντολαςΣθ Α αλληλητ'ι α α

Δόξα..., Καὶ νῦν...
Α λ λ η λ θ θ τ' α α

Διάκονος: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σθ, δεόμε-
θά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον. — "Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύ-
σεως τοῦ κεκοιμημένου δούλου Σου (δεῖνα) καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχα-
ρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμελημα ἐκουσιον τε καὶ ἀκουσιον. Ὅπως
Κύριος ὁ Θεὸς ταξῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύ-
ονται· τὰ ἔλεη τοῦ Θεοῦ, τὴν Βασιλειαν τῶν Οὐρανῶν, καὶ ἀ-
φεςιν τῶν αὐτοῦ ἀμαρτιῶν, παρὰ Χριστῷ τῷ Ἀθανάτῳ Βασι-
λεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα. Τοῦ Κυρίου, δεηθῶμεν
Ἱερεῦς: Ὅτι σύ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀναπαυσις τοῦ κεκοι-
μημένου δούλου Σου (δεῖνα), Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δό-
ξαν ἀναπέμπομεν συν τῷ Ἀναρχῷ Σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγιῶ καὶ
Ζωοποιῷ Σου Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας

Καὶ ἄρχεται ὁ Β. χορὸς ψάλλειν. Στάσις Β.

Ἦχος π̣ ρ̣ π̣ α̣ χ̣

1 Α ἰ χεῖ εἰρεές Σθ ε ποιησανμε καὶ ε πλάσανμε συνετίσον

με καὶ μαθήσομαι τας ἐν τοῖς λαοῖς Σθ Ε. λε ε ἡ σον με Κυρι ε

2 Ο τι ε γενηθη θηρως ασκοσεν πααχνη τα δικαιωματα Σθ θχ

ε πελααθοοομην Ε λε ε ἡ σον με Κυρι ε

3 Σ ο οσει με γωσωσον με ο οτι τα δικαιωματα Σθ ε εεε

επητηησα Ε λε ε ἡ σον με Κυρι ε

4 Α πο των κριματων Σθ θχ ε ξεκλινα ο τι συ ε νομοθετη

5
 θααασμε Ε λε ε ησονμε Κυρι ε

6
 κλι να την καρδιαν μου τω ποιη ησαι τα δικαιωματα
 σου ειστον αιω να διαντα μειψιν Ε λε ε ησονμε Κυρι ε

αι ρος τω ποιη σαιτω Κυρι ιω δι ε εκεδασαν τον νο
 μουν σου Ε λε ε ησονμε Κυρι ε

Δοξα... Και νυν... Ε λε ε ησονμε Κυρι ε

Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθώμεν

Ὁ Β. Ἱερεὺς: Ὅτι Σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις...
 Ἐάν ὦσιν δύο ἢ πλείονες ἱερεῖς, ἄλλως μετὰ τὸ <Ἐλεησον με Κυ-
 ριε, Κύριε> ἀρχεται ἀμέσως ὁ Α. χορός. Σταῖσις Γ. F/6

1
 Ηχος η δι και ε λε ησονμε Αλληλθ' ι' ι α'

Ε πι ιβλεψον επε με και ε λε ησονμε κατατοκριμα
 των αγαπωντων το ο νομα σου Αλληλθ' ι' ι α'

2
 Ν ε ωτερος ε γωειμι και εξ ουδε νωμε ε νος τα δικαιω
 ματα σου εκεπελαθομην Αλληλθ' ι' ι α'

3
 Χ Τ ης φωνη η η ης μου ακουσον Κυριε κα τα το ε λε
 ο ος σου και κατατοκριμα σου ησονμε Αλληλθ' ι' ι α'

4 **Α** αρχοντες κατεδιωξαν με δωρεαν και αποπηλογων
 Σθ ε δει λι α σεν η καρδι α μ θ Αλλη λ θ ι ι α

5 **Ζ** ησεται η ψυχη μου και αι νεσει σε και τα κριματα σου θη
 θησει μοι ε πλανηθη η νωσ προβατα να απολωλος ε ητησον τον οδον
 Σθ ο τι τας εν το λας σου κε πε ελα α θ ο ο μ η ν

Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.

Ἱερεὺς: Ὅτι σύ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις.....
 καὶ εὐθὺς ἀρχονται τὰ νεκρώσιμα Εὐλογητάρια (*)

(*) Ἐάν ᾧσι πλείονες τῶν τριῶν Ἱερεῖς, εἰς τὸ τέλος ἑκάστου τροπαρίου ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ: Τοῦ Κυρίου δεηθώμεν, οἱ δὲ Ἱερεῖς καθ' ἱεραρχικὴν σειρὰν ἕκαστος ἐκ τῶν μὴ ἐκφωνησάντων. Ὅτι σύ εἶ ἡ ἀνάστασις..... ἥτοι αἱ ἐκφωνήσεις γίνονται κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν Ἱερῶν

ΝΕΚΡΩΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

Ε υλογητος ει Κυρι ε δι δαξον με τα δι και ω μα τα Σθ
 1 **Τ** ων Α γι ων ο χο ρος ευ ρε πη γην η της ζω ης και αι θυ ραν παρα
 δει σθ ευ ρω κα γω τ η νο δ ο ν δι α της με τα νοι ο ι ας το απο λω
 λ ος προ βα το νε γ ω ει μι α να κα λε σαι με σω τη ρα και σω σο ο ν με
 2 **Ο** πα λαι μεν εκ μη ο ν των η λ α σ ας με και ει κο νι Σθ θει α τι μη σ ας
 πα ρα βα σει εν το λ ης δι πα λιν με ε πι σ τ ρ ε ψ ας εις γ η ν ε ξ ης ε λ η φ θ η ν

εἰς το καθε μοι ω σιν ε παα να γαα γε το αρχαιον καλλος α
ναμορφωσασθαι

3 Εἰκωνεῖ μεῖ της αρρητης δοξης Σὺ εἰ και σιγματα φερωπται
σματων οἰκτιρησον το Σο ο ον πλασμα δεσποτα και καθαρισον Ση εν
σπλαγχνια και την ποθεινην πατριδα παρασχου μοι Παραδεισεν
λιν ποιων πολι την με

4 Α να παυσουν ο Θε ο στον δελον Σὺ και καταταξον αὐτο γεν παρα
δει εἰσω ο ο παχο ροι οι των Α γιων Κυ υ ρι ε και
οι δικαιοι εκλαμψουσιν ως φω στη τη ρες τον κεκοιμημε νον δολον
Σὺ α να παυσον παρορῶν αὐτο παντα ερληματα

5 Δ οξα Πατρι και Υιω και Α γιω Πνεύματι το τριλαμπε
ες της μας Θε ο της ευσεβως υμνησωμεν βοωντες Α α γι ος ει
ει ο Πατηρ ο Α ναρχος ο Σὺ να αρχος Υι ος και θεος Πνευμα φω τι σον
υ μας πῃ στείλοι α τρων και τω αι ω νι ου πυρος ε ξαρπάσσον

6 Κ αι νυν και α ει και εστεισαι ω να στων αι ω νων Α μην Χαι αι

ρε σε μνη η θε ον σα ρ κι τε κς θς α εις παν των σωτη ρι αν δι ης γε νος
των ανθρωπων ευρα το τη σωτη ρι αν δι α σθ ευ ροι μεν πα ρα
δει σον θε ο το ο κε Α γη ευ λο γη με νη

A λ λη λθ ι α Α λ λη λθ ι α Α λ λη λθ ι α δο ο ξα σοι ο θε ος (φίς)
Ἦχος π̣ δ̣ η̣ ν̣ η̣ **M** ε τα των α γι ων α να παυ σοι χρι στε ε

την ψυ χη ν τς ο θς θς θς λθς θς θς ε εν θα θκ ε στι πο
ο ο νος θς θς λυ υ υ πη θς θς στε ε να α α γμο ο ος

α λ λα ζω η η η α τε λε ε ε ευ τη η η η τος ε τς

Ἦχος π̣ α̣ **M** ε τα των Α γι ι ι ων α να παυ σοι χρι στε ε

την ψυ χη η η ν τς ο θς θς θς λθς θς θς ε εν θα θκ ε στι πο

ο ο νος θς λυ υ υ πη θς στε να α α γμο ο ος α λ λα

ζω η η η α τε λε ε ευ τη η η η τος

1 Ἦχος π̣ α̣ **Π** οι α τς θς θς τρυ φη δι α με νει λυ πη σα με το χος

ποι α δο ξα ε στη κε νε πι γη σα με τα θε τος παν τα σμι ας α σθε ε νε

στε ρα παν τα ο νει ει ρων α πα τη λο τε ρα μι α ρο πη και τα

τα πάντα θάνατος διὰ δεχέται Ἀλλ' ἐν τῷ φωτὶ Χριστῷ προσώ-
 πῳ καὶ τῷ γλυκασμῷ τῆς Σῆς ὡραίου τοῦ οὐνοῦ ἐξέλθω α-
 ναπαυδὼν ὡς φιλάνθρωπος

Ἦχος πᾶ

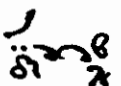
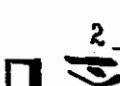
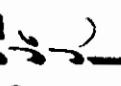
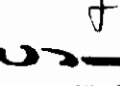
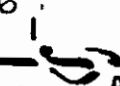
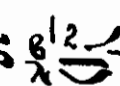
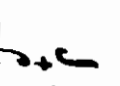
7/6

οἱ οἱ μοι οἱ οὐκ ἄγνωστα εἶναι τῇ ψυχῇ χωρὶς ὁμνηκτῶ
 σώματος οἱ μοι πόσος δακρυεὶς τοῦ τοῦ καὶ οὐκ ὑπάρχει ὁ ἐλεῖ
 ὡν αὐτὴν προστάς Ἀγγέλους τὰ ὁσμάτα ῥεῖ πᾶσα ἀπροσπῶσθη κετε-
 ῖ προστάς ἀνθρώπων τὰς χεῖρας ἐκτείνῃς πᾶσα εἰς ἐχέτω τὸν βοήθοντα
 Διὸς ἀγαπήτοις ἀδελφοί ἐν νόῳ πάντες ἡμῶν το βράχυ ὑπὸ
 τῶν τῶν μετὰ τὸ ἀντί τῆς ἀναπαύσιν παρὰ Χρίστῳ εἶναι τῶν μεθ' αὐτοῦ καὶ
 ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν το μετὰ ἑλεος

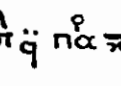
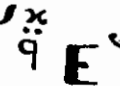
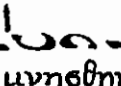

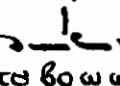
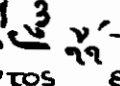
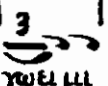
Ἦχος πᾶ

7/6

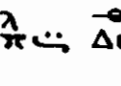

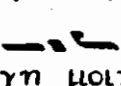
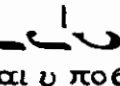

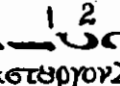
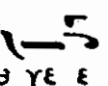
ἀνταμαρτοσύνη ἀνθρώπων ὁ σάχ' ὑπάρχει μετὰ θάνα-
 τόν ἡ παρὰ μένει ὁ πλῆθος ὁ συνοδεύει ἡ δοῶσα
 ἐπελθὼν γὰρ ὁ θάνατος τὰ πάντα ἐξηφανίσθη δι' ὁ Χρι-
 στῶν Ἀθανάτῳ Βασιλεῖ ὁ ἡσώμεν τὸν μετὰ τὸ ἀνταῖς ἡμῶν ἀνα-
 παύσον ἐν θάπαντων ἐστὶν εὐφρανόμενων ἡ καὶ τοῖς καὶ

4 Ἦχος δ'

Εστιν ητις κο ο σμω προσπαθεια πω εστιν η
των προσκαιρων φαντασι α πω εστιν ο χρυ σος και ο αργυ ρος πω εστι
των ι κε των ητηλημμυ ρα και ο βο ρυ βος παντα κονις παντα τε φραπακτα
σμα Αλλα δε ευτε βο ησωμεν τω Α θα να τω Βασι λει Κυ
ρι ι ε των αι ω νι ων Σθ θ α γ α θ ω ν α ει ω ω σον τον μετασταντα ε η
μων α να πα αυ τον εν τη α γη ηρω μακαρι ο τητι

5 Ἦχος λ'

μνησθητω Προφη ης βο ω ντος ε γωι μι
γη η η και σπρδος και παλιν κατε νο η θα εν τοις μνηματι και η δον
τα οστα τα γε γυμνωμενα και ειπειπον α α ρα τις ε στι Βασι λευς
η η η σπατι ω της πλσβι ος η πε ε νης η δι και ος η σμαρτω
λος αλλα α να παω σοον κωριε με τα δικαι αιων τον δε θλο ον σε

6 Ἦχος λ'

Α ρ χη μοι και υ πο στα εις το πλα στω ργον σε γε ε
ε γο νε προσταγμα βε ληθεις γαρ εβ α ο ρα τω τε και ο ρα της με σω ον σμ
πη ξαι φυ σε ως γη θε νμω το σω ω μα διε πλα σας δε δω κας δε μοι ψυ
χην τη θει α Σω και ζω ο ποιω εμ πνευ σει δι ο χρι στε τον δε θλον σε εν

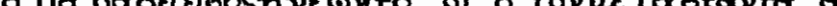
χωραζωντων εν σκηπταις δικαιοσυνην α να α πααυθο ον

7 Ηχος Γα **A** βαλτων συντηρημων ζωοδοοτα σνμε

[Handwritten musical notation]

8 ἡχος π̣ δ̣ι ν̣η̣ Δόξα...
θανατος Σε Κυ ρι ε α θα να

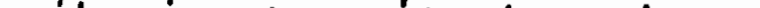
²+
σι ας γε ε γονε προξενος ει μη γαρ εν μνηματι καα τε τε ε εθης³

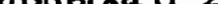

 ἦν ἂν ὁ Παράδεισος ἦν ἐκτό, δι' οὗ τὸν μέταστανα ἀναπαύ

 σονωσι· λα· αν· θρω· ω· πο· ς

9 **A**
γην Παρθε ενετα λο γω πυλη του θε ο η μων Μνηστηρ

 1. ΚΕ ΤΕ ΕΥ Ε Ε ΛΕ Η ΘΗΝΑΙ ΤΗΝ ΨΥΧΗΝ ΑΥΤΟΥ Θ Θ
 Μακαριοί

Ἰηχος π ς Δι Μνησθητι ἡμῶν, Κύριε, Δ.
ἐν τῇ βασιλείᾳ σου

Μακάριοι οἱ πενθῶντες ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται

Μακάριοι οἱ ἐλεημονες ὅτι
αὐτοὶ ἐλεηθῶσονται

¹ Λ η σ τ η ν τ ω Πα ρ α δ ο ξ ι ε σ υ χ ρ ι σ τε πο λ ι τ η ν , ε π ι σ τ α υ ρ ο υ σο μ ε

η θαντα το μνησθητι με προαπειρασω αυτη της μετα νοι

ας α ε ι ω σ ο ν κα με ε τον α να ε ι ι ο ο ν

- 2 Δ Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ ὅτι αὐτοὶ τον θε ο ο ον ο ψονται
 ω ης ο κυ ρι ε ευωνκαιτθ θα να α τθ εν ταις αυλαις Α γι ω να
 να παυσον ο ον προσε λα α β θ εκ των προσκαιρων βο ων τα μνησθηται
 ο ταν ε ελ θης εν τη η Βα βι λει ει α σ θ θ
- 3 Δ Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοὶ ὅτι αὐτοὶ υι οι θε θ κλη θη σον ται
 των ψυχων δε σπο ο ζων και των σωμάτων ου εν τη χει ρι η πνο η η
 μων των θλιβο με ενων παραμυθι α α να παυσον εν χω ω ρα δι
 και αιων ον με τε ε στησας δε λο ον σ θ θ
- 4 Δ Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης ὅτι αὐτῶν ἔστιν ἡ Βασιλεία των Ουρανων
 ρι στος σε α να παυση εν χω ρα ζωντων και τυλας παραδεισθ
 α νοι ξε θοι και Βασι λει ας δει ει ξε πολι την και α φε σιν σιδω
 ω η ων η μαρτες εν βι ι ω φι λο χρι ι στε ε
- 5 Δ Μακάριοι ἔστε ὅταν ὀνειδίσωσιν ἡμᾶς καὶ διώξωσι καὶ ἔπωσι
 παν πονηρόν ρῆμα καθ' ὧμων
 ψευδομενοι ε νε κεν ε μ θ Ε ξε λ θω μεν και ι ι δω μεν εν τοις τα
 φοις οτι γυμνα ο στε α ο ανθρωπος σκαλη των βρω μα και ιδω σω δι α

και γαρ μεν τις οπλιστος το κααλλος η ε σχυς και η ευ πρεπει ει α α

6 ^Δ Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε
ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν
πολυὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς

A **Α**
 ης σωμεντι κρααειοπαντοκραατω υ αι οι εκζητηντες
 θεασαθε τηνφοβεραν ημε εραν Κυρι υ αυτηγαρεστιδικοσοτος

 πῦ ρι γάρδοκι μαα σει τα θυ υμ πααν τα ο

7 Δ Δόξα... **A** αρχω τε γεννηθῆτε και προ ο δω Πα τε ρα
προκυνη τον γεννησαντα Υι ον δοξα α ζω τον γεννηθεντα υ

 μωτο θυ υν ελαμπον Πατρι τε και υι ω πνευμα Α α γι ο ο ν

8 ^Δ Καὶ νῦν.. ³ ³
ὡς ἐκ μαζῶν ζῆ γαλακτοῦ εἰς Παρθένον γεννωστέρας
²
τὸν τροφὸν αὐτῆς κτείνῃς ὡς εἰ δεινοπηγασάσῃ σου δώρη πετρᾶς τὰς

φλεβαστωνυδααατωνδιψωντιτωλαωκαθωωσγεεργαπταιαι

Μακαρια η οδος η πορευειση μερον οτι ητοιμασθη
σοιτο προς α να πα αυγεω ως (Δ'ς)

Δ M α κ ρ ι α η \omicron δ \omicron ς η ρ ϵ υ ϵ η μ ϵ ρ \omicron ν ϵ τ ι η

¹ ² ³ ⁴ ⁵ ⁶ ⁷ ⁸ ⁹ ¹⁰ ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶ ^{467</}

Ἀναγνώστης: Πρὸς Σέ Κύριε, κεκραξομαι ὁ Θεός μου

Διάκονος: Σοφία

Ἀναγνώστης: Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α'. ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα

Διάκονος: Σοφία. Πρόσχωμεν

Ἀναγνώστης: (Κεφ. Δ'. 13-17). Ἀδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν πε-
 ρὶ τῶν κοιμηθέντων, ἵνα μὴ λυπηθῆτε, καθὼς καὶ οἱ λα-
 οὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα. δι' ἃς πιστευόμεν ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ
 ἀνέστη, οὕτω καὶ ὁ Θεός, τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἄξει σὺν αὐ-
 τῷ. Τοῦτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ Κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ πε-
 ριλειπόμενοι εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου οὐ μὴ φθасωμεν τοὺς κοιμη-
 θέντας· ὅτι αὐτὸς ὁ Κύριος ἐν κελεύσματι, ἐν φωνῇ Ἀρχαγγέλου καὶ ἐν δα-
 πιγῇ Θεοῦ καταβήσεται ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ ἀναστή-
 σονται πρῶτον. Ἐπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι, ἀμα σὺν αὐ-
 τοῖς, ἄρραπνησόμεθα ἐν νεφέλαις, εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου εἰς αἴρα· καὶ
 οὕτω πάντοτε σὺν Κυρίῳ ἔσομεθα.

Ἱερεὺς: Εἰρήνη σοι τῷ ἀναγινώσκοντι.

Χορός: Ἀλληλουῖα (τρὶς)

Διάκονος: Σοφία. Ὅρθοι ἀκουσῶμεν τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελίου

Ἱερεὺς: Εἰρήνη πᾶσιν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἱερεὺς: Ἀναγινώσκει τὸ Ἱερόν Εὐαγγέλιον ἐκ τῆς Θρακίας πυλῆς.

Χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Διάκονος: Ἐλεῆσον ἡμᾶς ὁ Θεός... καὶ λοιπὰ ὡς ἐν βελίδι () ἀπα-
 τα μέχρι τοῦ Αἰωνία ἡ μνήμη, ἀφοῦ καὶ οἱ λοιποὶ Ἱερεῖς κατὰ Ἱεραρ-
 χικὴν τάξιν ἐκφωνήσουν τό: Ὅτι Σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις.....

— Εἰ δὲ ἐστὶν Ἀρχιερεὺς λέγει κατὰλληλον συγχωρητικὴν εὐχὴν —

Ἦχος Γα' α' π' A 6 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000

Μετά τὴν ἀπόλυσιν καὶ κατὰ τὸν ἀσπασμὸν ὁ χορὸς ψάλλει
κατανυκτικῶς τό:

κατανυκτικῶς τό:

Ἦχος Δι

Δ ε ε ευ τε ε τε λευ ται ο να σ πα σ μ ο ν ὦ μ ε ν α δ ε λ φ α ι τ ω θ α
νο ο ν τ ι ευ χ α ρ ι σ τ ῶ ν τ ε ς θ ε ω ο τ ο ς μ ε ν ε ε ξ ε λ ι π ε τ ῆ ς
συ γ γ ε ν ε ι θ α ς α υ τ ο και π ρ ο σ τ α φ ο ν ε π ε ι γ ε τ α ι ο η ε τ ι θ ρ ο ν τ ι
τ ω ν τ α τ η ς μ α τ α ι ο τ η η τ ο ς και π ο λ υ μ ο ο χ θ ο σ α ρ κ ο ς π θ ο
ο ο ν υ ν συ γ γ ε ν ε ι σ τ ε και φ ι λ ο ι αρ τ ι χ ω ρ ι τ ο μ ε θ α ο ο ν
π ε ρ α ν α π α υ σ α ι κυ ρ ι ο ν ευ ξ ω μ ε θ α

Ἐφ' ὅσον δὲ συνεχίζεται ὁ ἀσπασμός ἕτερον ὅμοιον :

Ποῖος χωρισμός, ὦ ἀδελφοί, ποῖος κοπέτος, ποῖος θρήνος, ἐν τῇ παρούσῃ ροπῇ· δεῦτε οὖν ἀσπασασθε τὸν πρό μικροῦ μεθ' ἡμῶν. Παραδίδοται τάφῳ γάρ, καλυπτέται λίθῳ, σκοτεῖ κατοιμίζεται, νεκροῖς συνθάπτεται. Πάντες συγγενεῖς τε καὶ φίλοι, ἄρτι χωρίζομεθα, ὃν περ ἀναπαῦσαι Κύριον εὐξώμεθα. —

Ἱερεὺς: Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Χορός: Ἀμύν

Ἀπερχόμενοι δὲ πρὸς τὸν τάφον ψάλλομεν τό:

Ἦχος ᾠδῆς Νῆ

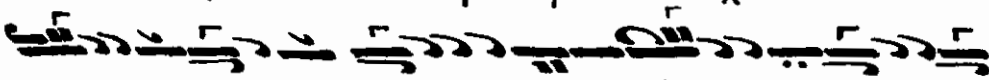
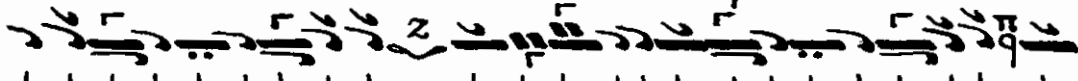
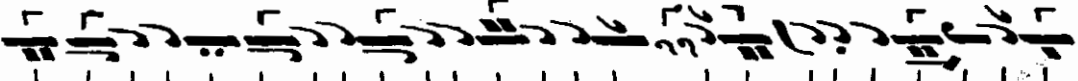
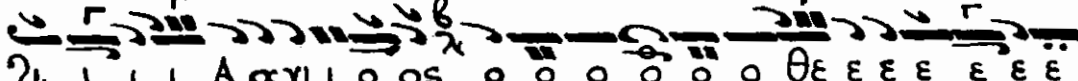
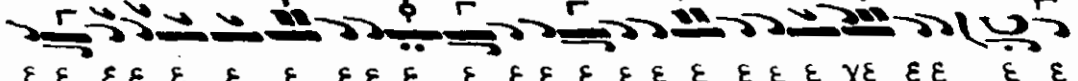
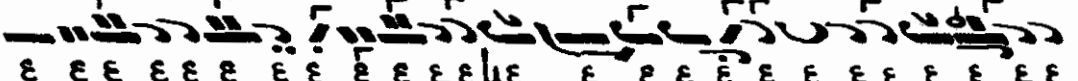
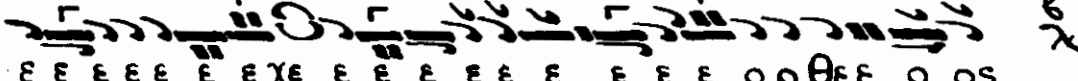
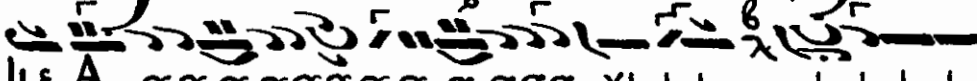
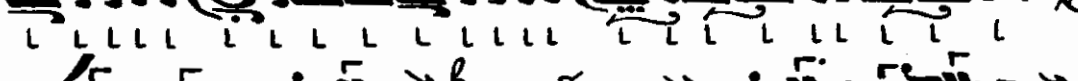
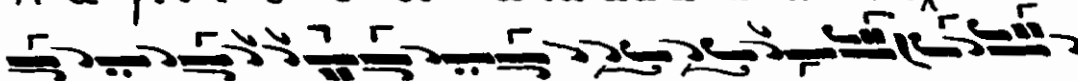

Δ ο ο ο Πατρι και υι ω ω και Α γι ι
ω ω Πνε ε ε ε ευ μα α α α α α α α τι
Κ αι νυ νη και α α ει ει και εις τρι αι ω ω ω να ας

τωναι ω ω ω ω ω νω ων Α α α μην

υ

Θ ρη νω ω και ο ο ου υ υ ρο ο ο ομαι ο οταν
 εν νο η η η η σω τον θα α να α α τον και ι ι ι ι
 ι δω εν τοις τα α φοι οι οι οις χει ει με ε ε νη την την και ει
 κο ο ο ο ο να θε ε ε πλαθει ει ει ει σαν η η μι ι ι υ ω ραι
 ο ο ο ο ο τη η η η τα α α α μορ φον α α α δο ο ο
 ο ο ο ο ο μ η η η η η ε ε ε χε θα α αν ει ει
 ει ει δος ω τε θα αυ μα α ατος τι ι το ο πε ε ρι
 η η η μας τω το γε γο ονε μω στη η η ρι ι ι ι ον
 πω ως πα ρε δο ο θη η με εν τη φθ ο ρα α α πω
 συνε ξε ε ευ χη η η με εν τω θα α να α α α τω ο ο ον τω
 ως θε ε ε προ ο στα α α ει ει ως γε ε ε ε ε ε γ ρα α
 ω ω ως γε ε γ ρα α α πται τω πα ρε ε ε χο ο ο ον το
 ος τοις με τα στα α α α ει την α να α α α α πα α α αυ
 σι ι ι ι υ

Ἀβρατικὸν Νεκρώσιμον Ἦχος δὲ Βῆ

 Α α α α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 Α α α α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

 ι
 ι

 ι
 ι

 ςι ι ι ι Α α γι ι ο ο σ ο ο ο ο ο ο θ ε ε ε ε ε ε ε
 ςι ι ι ι Α α γι ι ο ο σ ι ι ι ι ι ι ι ο χ υ υ υ υ υ υ υ

 ε χ ε ε ε ε ε
 υ

 ε
 υ

 ε ο ο θ ε ε ο ο σ
 υ

 ι ε Α α α α α α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

 ι

 Α α γι ι ι ο ο σ α θ α α α α α α α α α α α α α α α α

 α

[illegible]

Ἐπὶ τοῦ τάφου

Ἐνταῦθα ὁ Ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ « Νεκρώσιμον Τρισάγιον » ὡς ἐν τῷ οἴκῳ (σελίς) καὶ καταβιβάζεται ὁ νεκρὸς ἐν τῷ τάφῳ ἐνῷ ὁ Ἱερεὺς ραντίζει αὐτὸν σταυροειδῶς, διὰ τοῦ ἐλαίου λέγων: Ραντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθῶμαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπερ χιόνα λευκανθήσομαι, καὶ λαβὼν χοῦν διὰ τοῦ πτύου, ῥίπτει σταυροειδῶς ἐπὶ τοῦ νεκροῦ λέγων: Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκουμένη καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ. Γῆ εἰ καὶ εἰς γῆν ἀπελευθεύει.

Ἀπολύσις.

ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

1. — Ἑρμηνεία Περικοπῶν Παλαιᾶς Διαθήκης
2. — Ἑρμηνεία Περικοπῶν Καινῆς Διαθήκης
3. — Μουσικόν Ἀπάνθισμα Λειτουργίας,
4. — Μουσικόν Ἀπάνθισμα Καταβασίαι
Προσομοία
5. — Μουσικόν Ἀπάνθισμα Ἀναστασιμα Εὐλογη-
τάρια, Ἐξαποστειλάρια, Ἑωθινὰ Δοξαστικά,
Θεοτοκία, Δοξολογίαι κατ' ἥχον καὶ μία
Ἀργοσύντομος Δοξολογία
6. — Μουσικόν Ἀπάνθισμα, Ἀναστασιματά-
ριον μετὰ παραρτημάτων
περιέχοντος
τὸν Ν. ψαλμὸν εἰς Α. ἥχον
τὸν Ν. ψαλμὸν εἰς Β. ἥχον
τὸν Ν. ψαλμὸν εἰς Βαρὺν ἥχον
τὸν Ν. ψαλμὸν εἰς ἦ δὲ ἥχον, καὶ
«Ἐκ νερτῆτος μου», «Τῆς μετανοίας», «Κε-
κραγάρια, καὶ Πασαπνοάρια» σύντομα.
7. — Μουσικόν Ἀπάνθισμα. Ἀκολουθία
τοῦ Ἀκαθίστου Ὕμνου
8. — Μουσικόν Ἀπάνθισμα Νεκρώσιμος
Ἀκολουθία